

“Het Sinterklaaspapier is op.”

Geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris.

Alle werken van deze auteur zijn auteursrechtelijk beschermd.

Streepje tussen een woord? Lees het als één woord.

Voorlees- leesverhaal.

Rommel-Piet verstopt niet alleen het inpak-papier maar ook de scharen en de zakken. Alles dreigt mis te gaan. Lies wacht en wacht, daarom denkt zij dat de Sint haar heeft vergeten.

Rommel-piet stapt zijn bed uit.
Hij rekt zich uit en zucht: 'ik ga rommel maken dat vind ik leuk!'

Hij wandelt door de gang naar de inpak-kamer.
'Hier is al rommel. Wat een troep overall!'

Hij ziet lange tafels, er ligt van alles op.
Scharen, lijm, pennen, stickers en plakband,
snoepjes en speelgoed.

Er liggen leuke rijmpjes bij.
Zelfs op de vloer ligt speelgoed.

Er liggen ook rollen inpak-papier en heel veel pepernoten.
Rommel-piet pakt een rol inpak-papier van de vloer en nog één en nog één.
Hij pakt alle rollen.

Hij verstopt die in een diepe kast in de gang.
In die kast staan potten groenten en zakken meel.

Niemand kijkt ooit in die kast.
Alleen de kook-piet als hij iets nodig heeft.
'Ha, ha!' lacht rommel-piet: 'wat een grap!'

Hij loopt naar de inpak-tafel, hij wil nog meer stoute dingen doen.

Hij verstopt de scharen en de zakken.
Die verstopt hij buiten tussen de struiken.

'Ha, ha!' grinnikt hij: 'dat zullen zij nooit meer vinden!'

Ik ben nu zo moe, ik ga weer naar bed.'

Hij stapt in zijn bed en valt inslaap.

De volgende ochtend beginnen de inpak-pieten al vroeg met hun werk.
Zij hebben nog veel te doen.

Er liggen nog veel cadeautjes (lees kadootjes) die ingepakt moeten worden.

Het wordt gezellig druk in de inpak-kamer.

Inpak-piet kan niet verder.

Zijn sinterklaas-papier is op.

Hij kijkt op en onder alle tafels, hij zoekt rollen inpak-papier.

Hij vraagt aan elke piet: 'heb jij nog sinterklaas-papier of is dat op?'

Ik heb nog heel veel speelgoed staan.

Ik moet dat allemaal nog inpakken.'

Hij hoort telkens weer: 'nee ik heb niet meer, mijn papier is ook op. Zeg, heb jij soms mijn schaar? Weet jij soms waar de zakken liggen?'

Inpak-piet zoekt en zoekt.
De andere pieten zoeken mee.
Nergens vinden zij inpak-papier.
Nergens vinden zij hun scharen
en de zakken zijn ook niet te vinden.

'O nee!' schrikt inpak-piet: 'Hoe moeten wij nu alles inpakken, al het sinterklaas-papier is op! Het mag toch niet zo in de zak? En zijn er nog wel zakken?'

Inpak-piet huilt op de gang.
Hij is verdrietig omdat het sinterklaas-feest vast niet door zal gaan.

Alle kinderen zullen moeten wachten totdat er weer sinterklaas-papier is.

Misschien komt dat nooit meer!

'Sint! Sinterklaas, alle spullen zijn op!
Hoe moeten wij dat speelgoed brengen?
Wij hebben niets om het in te doen.
Alles is weg! Er zijn zelfs geen scharen!
O, o, het is bijna 5 december!'

Sinterklaas zoekt onder alle tafels en in alle kasten in de inpak-kamer.

Hij schrikt: 'nee Pieterman, hier is het niet.
Jullie moeten meteen naar de winkels gaan.
Misschien verkopen zij nog zakken en papier.
Koop ook nieuwe scharen.
Als ze die niet hebben moet het maar anders.
Dan scheuren jullie maar papier.
Tjonge wat is het een rommel hier.'

'Maar Sint, er is helemaal geen papier!'

'Dan moet het anders,' zucht de Sint: 'plak er maar een sticker op.
Die brandweer-auto is voor Kees, zet zijn naam daarop.
En dat spel is voor Roosje, op die sticker moet haar naam.
Brenge het maar zonder papier eromheen.'

Inpak-piet plakt stickers maar de meeste blijven niet plakken. 'O, o, o, ik word zo boos! Kan het niet beter in een doos?'

'Dat is het!' roept de Sint: 'haal grote dozen, daar kan dat speelgoed in!'

Alle pieten gaan op pad.
Zij gaan alle winkels in en uit.

Zij krijgen dozen van groenten en fruit.
Zij halen dozen van potten en flessen en van apparaten en van kleding.

Al de dozen die er zijn.

'Hoera,' roepen zij: 'hier kan het speelgoed in. Het wordt toch nog sinterklaas-feest!'

Op sinterklaas-avond wacht Lies op de Sint.
Zij wacht en wacht, het wordt al erg laat.
Zij denkt: 'misschien staat de zak voor de deur of misschien heeft de Sint mij vergeten.'

Zij loopt naar de voor-deur.

Nee geen zak en geen zwarte piet, alleen twee bananen-dozen op elkaar.

'Bood-schappen! Er staan alleen maar bood-schappen voor de deur.

Mama! Er staan nog bood-schappen voor de deur!

Haar mama roept: 'die zijn niet van mij!

Die zullen voor de buurvrouw zijn.'

Lies zucht, zij is verdrietig omdat Sinterklaas haar is vergeten.

Mama zegt: 'het is bedtijd Lies. Je krijgt morgen wel een cadeautje van mij.' (zeg kadootje)

Lies moppert en huilt.

Mama troost: 'soms past de zak niet door de

schoorsteen.

Dan komt Piet hem vannacht brengen.

Hij klopt of belt dan gewoon aan.

Maak je niet druk om cadeautjes, jij hebt genoeg.'

Dan pakt mama de

bananen-dozen en belt bij de buurvrouw aan.

'Wat gek, Albert Heijn zou toch morgen komen?'

De buurvrouw pakt de dozen aan en zet die in haar keuken.

Zij pakt ze niet uit omdat er zeep-poeder in moet zitten.

Zij weet niet dat de dozen voor Lies zijn.

Lies ligt in bed.

Zij wil nog niet slapen anders hoort zij zwarte piet niet binnen-komen.

Haar ogen doen pijn, zij doet ze dicht.

Zij valt inslaap.

Lies staat de volgende morgen vroeg op.

Zou er nu wat voor de deur staan?

Zou de Sint vannacht geweest zijn?

Zij doet de deur open en kijkt.

Niets, helemaal niets.

Er is geen zak en geen pakje, helemaal niets.

Nu is Lies echt verdrietig want de Sint heeft echt vergeten om iets te brengen.

Dan krijgt Lies een idee.

Misschien heeft de Sint iets in haar schoen gestopt.

Misschien een pieperig klein cadeautje. Zij haalt alle schoenen uit de kast, ook die van mama en papa.

Zij kijkt in alle schoenen maar vindt niets.

Mama maakt brood klaar, zij roept: 'Lies kom je eten? Je moet zo naar school!'

Lies ruimt eerst de schoenen op en eet dan haar brood.

Als mama haar met de fiets naar school brengt schreeuwen haar vriendinnetjes: 'kijk eens?'

Zij laten hun mooie speelgoed zien.

Lies is jaloers want zij heeft niets.

Mina zegt: 'weet je dat Sinterklaas dit jaar geen cadeautjes heeft ingepakt?'

Bij mij zaten er stickers op en bij Sietske zat het in een doos gepropt. Is dat niet vreemd?'

'Ik heb niks gehad!' moppert Lies.

Dan herinnert Lies dat er dozen voor de deur stonden. Het waren die bananen-dozen en die zijn nu bij de buurvrouw.

'Ik denk,' zegt zij: 'dat ik wel een cadeau heb gehad.

Alleen, weet ik het niet zeker.

Als de school uit is vraag ik aan de buurvrouw wat er in die bananen-dozen zat.'

Om kwart voor drie is de school uit.

Mama staat bij de school.

Lies vertelt meteen over de bananen-dozen.

Mama zegt: 'we gaan naar de buurvrouw.

Wij gaan het vragen.'

Als Lies thuis komt staan de bananen-dozen voor haar deur. De buurvrouw heeft die daar neer-gezet.

Die lacht: 'het waren geen bood-schappen Lies.

Sinterklaas had zeker geen cadeau-papier meer.

Kijk maar wat erin zit. Alles is voor jou.'

Lies is blij. Zij is echt gelukkig.
Sinterklaas was toch geweest.
Zij haalt de bananen-dozen van elkaar.

'Hoera een pop en spelletjes! Stiften en een
kleurboek en een chocolade-letter.
Dank u wel Sinterklaas!' roept zij blij.

En rommel-Piet? Die moest in Spanje blijven.
Hij kreeg straf, hij mocht niet mee op de boot
naar Nederland.

EINDE